

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema XX.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

VII. Vtque hæc omnia firmiter credamus iuramento
solenni & vſitato, AMEN AMEN omnia confirmat. In ipſo
omnes promiſſiones ſunt Amen 2. Cor. 2. v. 20. in ore ipſi-
us non eſt dolus, 1. Pet. 2. Væ qui iuranti non credit.

F I N I S.

THEMA XX.

Ioan. 8. v. 51

*Qui ſermonem meum ſeruauerit, mortem non videbit
in æternum.*

DISPOSITIO.

De Iſraelitis Num. 21. v. 6. ſingulari & iuſto Dei iudicio
à ſerpentibus necatis, ſapiēs ait: Neq; herba neq; malagma
ſanauit eos, Sap. 16. Et communi Prouerbio recte dicitur:
Contra vim mortis, non eſt medicamen in hortis. Sicut
autem loco citato additur, At verbum tuum omnia ſa-
nans; ita quoque Chriſtus in verbis prælectis, monſtrat
eandem medicinam, quæ contra vim mortis certiffima eſt
& probatiſſima.

Quod cum apud rationem humanam non mereatur
fidem, erit nobis accuratius expendendum, ne forte deci-
piamus nos ipſos.

Primum itaque audiemus, quæ ſit ars illa artium quodam
remedium, *Wie das Recept laute contra mortem.*

Deinde etiam videbimus, vtrum hoc remediū ſit cer-
tum & probatum. *Ob es die Prob leiden möge. Wie und
welcher geſtalt es gewiſſ ſey.*

I. Pars.

Illud vero *Recipe*, ex ore Archiatri Chriſti per Euange-
liſtam Iohannem deſcriptum habet: *Qui ſermonem me-
um ſeruauerit non morietur in æternum. Imo non vide-
bit mortem. Omnia ingredientia, ſicut appellant phar-
macopolæ & medici, huius Recepti, [vt vulgo vocant]*

Gg 3

vel

vel remedii sunt probe consideranda, vt sciamus, quomodo vtendum hac medicina.

I. De sermone seruando agit. Quis hic sermo: *Sermo meus*, inquit, non Moysi sermo. Lex enim per Moysen Gratia per Christum Johan. 1. v. 17 Est itaque sermo Euangelii, seruandus. Is est, quod Iesus Christus Filius Dei verus sit Messias & venerit in hunc mundum, vt saluos faciat peccatores & conterat caput serpentis, destruat opera Satanae, mortem sc. & infernum, Luc. 19. v. 10. & 1. Tim 1. v. 15. Gen. 3. v. 15. Rom. 16 v. 20 1. Joha. 3. v. 8.

II. Quomodo seruatur hic sermo? Non hoc modo, vt hæc tantum verba memoriter teneantur & recitentur: sed seruatur F. DE. Vt scilicet non tantum audiantur, legantur, cognoscantur, sed fide sic in cor recipiantur, vt non dubitet homo, quod Christus sit saluator & iustificator ipseus, Gal. 2. Dilexit me, tradidit seipsum pro me. Hoc alibi vocat manere in sermone suo Joan. 8. v. 31. & credere. Sic enim Johan. 5 Qui credit habet vitam, per mortem transfuit ad vitam.

Hoc seruare sermonem Christi magnam requirit eamque certam & firmam fiduciam: quæ non est ars leuissima præsertim in tentationibus & ignitis Satanae telis.

III. Quomodo igitur à morte tutus erit credens & seruans verbum Christi vera fide? *Non videbit mortem*. Si hanc non videbit, certum est, quod liberatus sit à peccato quod mortem alioquin affert. Stipendium. Rom. 6. v. 23 Deinde certum est quod talis homo habeat vitam æternam. Vbi enim peccata remissa: ibi mors non dominatur. Vbi mors non, ibi vita: & æterna quidem. Si vita æterna, perpetuum & infinitum gaudium. Psalm. 16 in. fine.

Quid maius & excellentius homini potest contingere? Hæc itaque est ars illa artium contra mortem.

Plura autem hic noranda.

Primum quibus remedium sit conueniens & accommodatum? Non enim omnia omnibus conueniunt, sed habenda est ratio ætatis, sexus, complexionis aut

tem-

temperamenti. At de hoc remedio Christus, quod omnibus hominibus sine omni respectu personarum, ætatis, conditionis sit accommodatissimum, qui credant. *Quicumque*; enim inquit, *seruat sermonem*, non morietur: siue mas siue femina, siue ignobilis, &c.

Deinde iuramento confirmat esse hoc remedium probatissimum. *Es fehle nicht / die Xunst sey gewiß*. Probatum est. AMEN, AMEN. Certe huic credendum.

II. Pars.

Nunc itaque secundo loco hoc inuestigandum, quomodo vere de hoc remedio dici possit, *Probatum est*? Nã Christum tam serio affirmantem hæc, non debemus arguere mendacii. Væ si illi non credamus iuranti.

Scio autem, charissimi, quid velitis hoc loco obicere: Idem certe quod Iudæi Christo in faciem dixerunt: Abraham & alii, credentes & seruantes verbum Domini, sunt mortui. Quomodo igitur potest dici contra mortem facere hoc remedium? &c. Joan 8. v. 52.

Respondeo. Si autem vobis (ò charissimi) probauero, nec Abrahamum, nec quenquam hoc usum remedio vnquam esse mortuum, mihi palmam tribuetis? Maxime vero inquis. Attendite igitur, quid dicat Christus; Luc. 20. v. 38. Matth. 22. v. 32. Abrahamum, Isaacum, Iacobum, &c. viuere. Cum Deo enim ipsos esse viuos. Et Deum non esse Deum mortuorum. Certe Moysen ipsum, licet fuerit sepultus, viuere constat in cælo, quia viderunt ipsum Christus & Apostoli, Matth. 17. vers. 3. Et quidem is, atq; omnes sancti qui viuunt in cælis, non nisi huius remedii beneficio viuunt, & mortem non viderunt.

Hoc vero vt intelligatis, notandum vobis est, esse mortem duplicem. Aliam corporalem, quæ prima est: & quæ tantum animam à corpore segregat: animæ autem mortem aut vim non infert. Aliam esse mortem spirituales, æternam, quæ secunda dicitur, vbi anima simul cum corpore moritur & non emoritur, vbi mors vocata

Gg 4 fugit

fugit. Apoc. 9. v. 6. vbi lacus ardens. Ap. 21. v. 8. vbi vermis non moritur, Esa. 66. in fine.

Ab hac morte æterna sic liberantur credentes, vt nec videant quidem illam mortem, quæ nihil est nisi infernus, Apo. 21. v. 8.

Per Christum enim sunt ex inferno. Ose. 13. v. 14.

De hoc Ioan. 11. v. 25. qui in me credit, non moritur.

Hoc pacto Abraham, Moses, Stephanus, Simeon, Martyres, Apostoli, Laurentius, Polycarpus, Agatha, Blandina, &c. non sunt mortui. Nec enim viderunt aut gustarunt mortem illam secundam, id est, infernum.

Et de hac quidem morte Christus principaliter hic loquitur: ideoque, inquit, mortem non videbit *in æternum*. Æternam enim mortem aut damnationem nunquam senturi sunt, qui credunt & seruant verbum Christi.

Ioan. 17. v. 8. dicitur de Apostolis (qui quam fuerint in firmi peccatores, satis constat ex historia Euangelii) quod *sermonem Domini acceperint & cognouerint*, hoc est, quod in Christum vere crediderint. Id etiam nobis imitandum si velimus esse immortales.

Nunquam vero quiescit ratio humana, ideoque cupit instare animus humanus, obijciendo hoc:

Tamen moriendum est credentibus, si non æterna morte, tamen corporali?

Respondeo. Verum est, si nostris oculis velimus intueri mortem istam: & non potius oculis FIDEI.

Si enim ex fide Christi verba perpenderit, nec corporalis etiam mors excludenda erit ab hoc Christi dicto. Neque enim mortem credentium corporalem dignatur scriptura nomine mortis. Ioan. 11. versic. 11. Christus de Lazaro iam defuncto ait, Amicus dormit. De filia Iairi mortua affirmat palam, *Non est mortua, sed dormit*, Marc. 5. v. 29.

Eandem loquendi formulam Paulus habet 1. Theff. 4. vers. 13. nolimus vos ignorare de his qui dormiunt. Imo veteris etiam scripturæ loca sic habent, Dan. 12. versic. 2.

dor.

dormiunt in puluere. Et Esa 56. in fine, quiescunt in cubilibus. Ecce ubi mors amplius? Id vero dicitur. 1. propter certissimam spem lætæ resurrectionis.

2. *Quia pij in Domino moriuntur, non desperabundi & indignabundi, sicut gentes & impij, de quib. Virgilius: Vitaq; cum gemitu fugit indignata sub umbras: Et, Posthumus ille, Inuitus morior: Quid vadam nescio.*

At pij sciunt se dissolui, Phil. 1. v. 23. à Domino, & dimitti in pace, Luc. 2. v. 29. Vident salutare, ibid. v. 30. Vident celum apertum, Act. 7. v. 56. Sciunt repositam coronam, 2. Tim. 4. v. 8.

Vsvs Generalis. O quantum privilegium piorum & credentium: qui nunquam vident mortem.

Judas viuus in morte & inferno. Stephanus viuus in celo.

Judas in vita vider mortem. Stephanus in morte vitam. O infelices Turcas, Judæos & incredulos omnes. Tu ergo ô Christiane, serua verbum Domini, crede in Dominum Jesum, Act. 16. v. 31. viues & saluus eris. Obdormisces & euigilabis, cum gaudio, Psal. 17. v. 15. Amen, Amen.

F I N I S.

THEMA XXI.

N O T A N D V M.

Quia caput XI. Johannis, continens historiam Lazari xpi, mortui & resuscitati, totum refertum est sententijs & historijs, ad funebres actus qualescunq; accommodatis, & breuitatis causa, tantum tria Themata, ex toto capite Manuali inserta fuere, libet hic loco Thematis 31. omnes locos, qui sigillatim ex hoc capite tractari possunt, tantum digito quasi monstrare. Ex quibus singulis prudens lector singulas extruere poterit conciunculas, sine multo labore.

Versus igitur Capitis, breuitatis causa tantum annotabo, & numerum Thematum, quæ inde possunt deprobi, indicabo, cum Locis Communibus.

Gg. 5

Thema